

„Hittel magas hegyet mozdítsz el...”

Hatalmas dolgot tett velünk az Úr 2010. szeptember 11-én. Ezen a napon vehette át a Nyírmeggyesi Baptista Gyülekezet újra a felújított imaház épületét ünnepélyes keretek között.

Nagy hála van a szívünkben Istenünk felé azért, hogy imádságaink meghallgatásra találtak, és a vágyunk megvalósulhatott.

(folytatás a következő oldalon)

Kérdések és válaszok: Billy Graham az öregedésről, a lemondásról és az evangéliumi hívőkről

Az evangélista ezt mondja: „néha átléptem a határt” a politikában, „az időskor lehet magányosság”, és felhívja az evangéliumi hívők figyelmét arra, hogy „saját sikereink veszélyesek”.

A kilencvenharmadik évében járó Billy Graham hallásával, látásával és egyéb egészségügyi problémáival küzd, és folytatja azt, amit minden amerikai elnök esetében tett Harry Truman óta. Az elmúlt év decemberében találkozott és együtt imádkozott Obama elnökkel, és újra találkozott a korábbi elnökkel, George W. Bushsal. De ha újra kezdhethetné, nyilatkozta a *Christianity Today*-nek (*Keresztjénység Ma*), a politikai látását is világosabbá tenné.

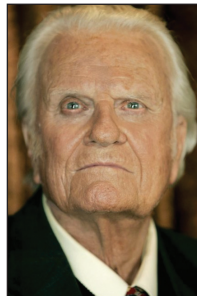
Felesége halála óta, mely közel négy éve történt, ideje nagy részét otthonában, Montreatban tölti az idő múlását figyelve. Noha ritkán jelenik meg a nyilvánosság előtt, fia, Franklin Graham azt mondta, hogy édesapja szeretne ismét videoprédikációt tartani, de az időpont még nincs meghatározva. A *CT* (*Keresztjénység Ma*) rövid kérdéseket tett fel Billy Grahamnek munkatár-

sain keresztül e-mail címén, érdeklődve jelen egészsége után és a szolgálatban eltöltött éveire visszatekintve.

– Milyen tanácsot adna Ön az idősödő embereknek?

– Először is, fogadják el életükre nézve Isten tervét, és adjanak neki hálat mindennap az aznapi ajándékért! Mi úgy tekintünk az időskorra, mint valamire, amitől rettegni kell – természetesen igaz, hogy ez az időszak nem könnyű. Őszintén megvallom, hogy nem szeretek öreg lenni

– mert nem vagyok képes azokat megtenni, melyeket korábban szoktam, és jobban függök másoktól, és olyan fizikai kihívásokkal nézek szembe, melyek egyre nehezebbé válnak. Az időskor egy magányos időszak – a gyermekek kirepültek a családból, a házastársunk és barátaink már elmentek. (folytatás az utolsó oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Amit tesztek, jó lélekkel végezzétek, úgy, mint az Úrnak, és nem úgy, mint az embereknek, tudván, hogy ti viszontzásul megkapjátok az Úrtól az örökséget; az Úr Krisztusnak szolgáljatok tehát! (Kol 3,23–24)

A HÉT GONDOLATA

Ha pedig a hit mindenképpen elárulja a hívő embert, hiszen mássá teszi irányultságát, értékválasztását, döntéseit, második lépésként arra igyekezzon, hogy hitét tudatosan élje meg! Továbbra sem szerepet játszva, hamis, kegyeskedő álarcot öltve, de önmagát folyamatosan emlékeztetve az igére.

A hit nem magányügy. Bár az személyesen egyedül a hívő embernek hoz üdvösséget, amíg annak mennyei kiteljesedése bekövetkezik, a közjót munkálhatja. Mint az utcai világítás az éjszakában. „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat!” (Mt 5,16) (Urbán Gedeon – Aszód)

A HÉT GYAKORLATA

A mai vasárnapon határozd el, hogy miket fogsz megélni és hasznosítani mindabból, amiről ma szó volt!

A HÉT IMÁJA

Uram, add, hogy megértsem a hétköznapi élet hívőségét, és az kiformalódjon bennem! Ámen.

Vannak balga emberek, akik távcsővel fürkészik a messze jövő láthatárát, és sopánkodnak az ott mutatkozó felhőkön, miközben figyelmen kívül hagyják a felettük ragyogó kék eget. (Spurgeon)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 24-én** 17 órától *dr. Eric Barrett* tudós-missionárius a teológiankon (1068 Budapest, Benczúr u. 31.) tart előadást **„Egyedül vagyunk-e a világegyetemben?”** címmel. Minden érdeklődőt szeretettel látunk!

♦ **Február 26-án**, szombaton 10-16 óráig a monori baptista gyülekezet imaházában (Monor, Bajcsy-Zs. u. 12.) tartják a **gyülekezeti munkások találkozóját**. Délelőtt *Nemeshegyi Zoltán* lelkipásztor (teológiai tanár) Kegyelem-fegyelem címmel, délután *Lőrík Levente* (teológiai tanár) Az Ószövetség Krisztus-képe címmel tart előadást. Mindkét előadást kérdések megbeszélése követi. Az érkezők létszámát február 21-ig jelezze mindenki a vendéglátó gyülekezet lelkipásztornál (*Séres Győző*, osereso@gmail.com, 06-20-886-8221)!

♦ **Április 9-én**, szombaton **fúvósmissziós konferenciát** szervezünk a Debreceni Baptista Imaházban (Debrecen, Szappanos utca 23.). Testvéri szeretettel számítunk minden fúvósmissziós szolgatársunk (vagyis minden fúvószenész testvérünk) részvételére! Tisztelettel köszönjük *dr. Mészáros Kálmán* testvérnek, a Magyar Baptisták Világszövetsége elnökének, hogy felvállalta a konferencia védnökségét. Rendezvényünk egyik célja a Magyar Baptista Fúvószenei Szövetség megalapítása országhatárok feletti módon, nemzeti, felekezeti és művészeti formában a MABAVISZ támogatásával. Tájékoztatás és jelentkezés: *Nemeshegyi János*, nemeshegyijanos@gmail.com és +36-20-594-2005 (baptifon).

♦ **Augusztus 14-21-ig** (vasárnaptól vasárnapig) **fúvószenei tábor** szervezünk az MBE Tahi tábor és konferenciaközpontjában (Tahi, Ereszvény dűlő). Ez a nyári zenemissziós tábor nagyszerű lehetőséget jelent az utánpótlás-nevelésben. Szeretettel hívunk és örömmel várunk minden érdeklődőt, kicsinyeket és nagyokat egyaránt. A tábor megrendezését a MABAVISZ támogatásával végezhethetjük. Tájékoztatás és jelentkezés: *Nemeshegyi János*, nemeshegyijanos@gmail.com, +36-20-594-2005 (baptifon).

Tahitótfalui szilveszter Balatonföldváron

A Balaton egy kicsit más arcát mutatta a megszokottnál, amikor megérkeztünk Balatonföldvára. Gyülekezetünkben közel hatvanan az óévestét a Bethesda üdülőnkben töltöttük nagyon jó testvéri légkörben. A nagy hidegben jólesett a meleg fogadtatás gondnok testvéreink részéről.

Délutánra már mindannyian megérkeztünk. Hoztunk sokféle süteményt, salátát, de a vaddisznó pörköltet férfi testvéreink főzték meg helyben, ami nagyon finomra sikerült. Jó volt ez a kötetlen együttlét sok-sok beszélgetéssel, nevetéssel, énekléssel.

Az igei alkalmat este hat órakor kezdtük meg, ami jócskán belecsúszott a hajnali órákba. *Nagy Sándor* lelkipásztor testvér a tenger lecsendesítéséről beszélt. Elhangzott a kérdés: vajon a mi csónakunkban ott van-e az Úr Jézus? Jó volt együttesen is megvallani, hogy *igen*. Ott van. Ő fogja a kormánykereket, és vezeti az életünket. Jönnek viharok, próbák, de ha ő velünk van, semmi baj nem érhet bennünket. Jellemző ránk – mai tanítványaira is –, hogy sokszor kicsiny hitűek vagyunk, de ő akkor is parancsol a viharok, a hullámoknak, amelyek elborítani látszanak.

Szolgálatokban sem volt hiány (sok éneklés, csoportjelenetek). *Dr. Szilágyi Béla* testvér vezette az éjfél

áhítatot, ahol szintén megvállhatunk és leírhattunk néhány dolgot az elmúló és a kezdődő évre vonatkozóan. Például értékek a gyülekezetben, a családban, személyes életünkben. Áldások, viharok, küzdelmek a 2010-es évben. Fejlődési és szolgálati lehetőségek az új évben.

Egy keresztre pedig jelképesen felszegezhettük azokat a kéréseinket, érzéseinket, amiket éppen most az Úr kezébe tettünk. A kötött program végén – mint minden évben – most is húztunk igekártyákat.

Hála van a szívemben ezért a különleges alkalomért, a közöségápolásért. Jó volt látni gyermekeink kipirult arcát, amikor megjöttek a korcsolyázásból, csúszkálásból. Nekünk felnőtteknek pedig végre volt alkalmunk egy kicsit többet beszélgetni egymással. Ez a téli látogatás páratlan élménnyel gazdagított minket. Az Úr legyen a dicsőret, hogy semmiféle baleset nem akadályozott útközben, és megcsodálhattuk a gyönyörű, hófehér, deres fákat és a befagyott Balatont, és ezáltal is rácsodálkoztattunk Istenünk hatalmára, nagyságára. Áldott legyen az Úr! Napról napra gondoskodik rólunk a mi szabadtársunk Istene! (Zsolt 68,20) Bízunk életünket 2011-ben is az Úrra!

R. Surján Magdolna

„Hittel magas hegyet mozdíts el...” – folytatás a címloldalról

Öröm volt megtapasztalni a pályázati pénzforrás sikerességét, továbbá a baptista közösségünk célgyűjtésének, illetve egyéni adakozók sokaságának segítségét abban, hogy imaházunk kívül és belül megszépüljön. Az ünnepi istentiszteleten *Papp János*, egyházunk missziói igazgatója hirdette számunkra az ígét. Sok köszöntés, jókívánság hangzott el a megjelent lelkipásztorok és kis falunk vezetőse részéről is. *Mózes Lajos* presbiter testvérünk foglalta össze beszámolójában azokat a munkálatokat, amelyekre sor

került az épület felújításakor, természetesen ennek kapcsán is rávilágítva a Mindenhatóra, akin múlik minden: *„Örömmel teszek jót velük teljes szívemmel és lelkenemmel, és véglegesen elültetem őket ebbe a földbe”* (Jer 32,41). A helyi fiatalok is készültek meglepetéssel, egy zenés diafilm levetítésével tették képekben láthatóvá a különböző munkafolyamatokat.

A következő napon, vasárnap sem hagytuk abba az ünneplést, hálaadó istentisztelet keretén belül gyülekezetünk volt lelkipásztorai közül délelőtt *Beke László*, délután pedig *Asztalos Imre* testvérünk helyezett igei gondolatokat szívünkre.

Istené legyen a hála és dicsősége a szeretetért, gondviselésért, vezetésért, amelyet megtapasztalhattunk mint kicsiny nyáj az elmúlt évben!

Mózes Lajosné

Bocsánatot kértek az evangélikusok Ökumenikus kitekintés (2. rész)

Luther Márton
(1483–1546)

Kevesen tudják még Luther Márton mai követői közül is, hogy reformátoruk valaha milyen markáns véleményt hangoztatott a csecsemőkeresztelessel szemben, illetve a hitvalló felnőttek bemelegítésének Biblia szerinti helyreállítására kérdésében. Részlet Luther Márton 1521-ben a Máté evangéliuma 8. részén alapján elmondott prédikációjából:

„A keresztség senkinek nem segít, nem is részesülhet benne más, csak aki saját magáért hisz, és saját hite nélkül senkit nem szabad megkeresztelni. Ha pedig nem tudjuk bebizonyítani, hogy a fiatal gyermekek maguk is képesek hinni, és hogy van saját hitük, akkor az én igaz tanácsom és ítéletem az, hogy egyenesen álljunk el a csecsemőkeresztségtől – minél előbb, annál jobb –, és ne merészeliünk többé egy gyermeket sem megkeresztelni, hogy ilyen balgasággal és szemfényvesztéssel, melynek semmi alapja nincs, Istennek felmagasztalt méltóságát ne gúnyoljuk és ne káromoljuk...” A fenti állítását Luther egy másik jelentős írásában is megerősítette. Részlet Az egyház babiloni fogsága című művének 2. fejezetéből: „Ez okból jobban szeretném, ha a megkeresztelendőket egészen a vízbe merítenék, amint ezt az ige mondja, és a titok jelenti... aminthogy kétségkívül Krisztus is így szerezte azt”.

Meg kell jegyeznünk, hogy a reformátor előbb idézett bátor kijelentései még abban az időben születtek, mielőtt a Wormsban megtartott birodalmi gyűlésen (1521) halált megvető bátorsággal ki nem jelentette: „Itt állok, más-ként nem tehetek. Isten engem úgy segíjen!” Amíg Luther Wartburg várában egyéves börtönbüntetését töltötte, és titkos cellájában a világtól elzárva a Szentírás fordításán dolgozott, forradalmi hullám söpört végig Németországon. Különösen a létminimum alatt élő parasztság és a városok elszegényedett polgárai csatlakoztak a Luther által elindított reformmozgalom zászlajához.

Luther szerepéről az evangélikusok hetilapjában Hafenscher professzor a következőképpen nyilatkozik: „A 16. század első évtizedeinek zűrzavaros világában Luther Márton keskeny úton akart járni. Egyfelől menteni akarta az egyház értékeit. Próbálta megőrizni az első ezeröttszáz év kincseit, megtar-

tani a folyamatosságot mind a keleti, mind a nyugati kereszténységgel. Másfelől félt a radikális balszárnyak nevezhető »rajongóktól«, akik az egyház reformációjából revolúciót formáltak, olyan forradalmat, amely robbanásszerűen rombolja mind az egyház tekintélyét, mind a szociális igazságtalanságokat. Luther tehát kétfrontos küzdelemre kényszerült, amely lényegében az 1520-as évek elején kezdődött, és az akkori status quo védelmezését szolgálta.”

A Luther által elindított reformációs mozgalom 1525-re már olyan mértékben radikalizálódott és vált kezelhetetlenné, hogy bizonyos hitvallási kérdésekben, mint például a csecsemőkeresztség ügyében és az egyházstruktúra bibliai alapokra helyezése kérdésében a nagy reformátornak időközben kompromisszumokat kellett kötnie és egyes korábbi tanításait át kellett értékelnie.

A korábban említett lutheránus elemző erről a következőket írja: „A teológiai különbségek éleződése a korabeli

A hitvalló bemelegítés
ősi ábrázolása
a reformáció idején

társadalmi feszültségekkel is kapcsolatban volt. Mindez az akkor használt durva nyelvezetben, a kegyetlen ítélkezésben is megmutatkozott. A vita az újrakeresztelőkkel szemben talán a gyermekek keresztelés teljes elvetésének kérdésével kezdődött, de a nézetkülönbség olyan állapotokat szült, amelyeket jól mutat még az ágostai hitvallás különben szelídek mondott stílusa is. Kemény szavak hangzanak el és kerülnek hitvallási szövegekbe is.”

Erre a cikk szerzője konkrét példát említ és véleményt is alkot: „A VI. hitcikkelyben a gyermekek keresztelés érvénytelenítése ellen, vagy a felnőtt-, hívőkeresztelés egyedüli formája ellen hasonló kifejezésekkel harcolnak reformátoraink. A IX. cikkely támadja a gyermekek keresztelés nélküli üdvösségét. A XII. cikkely a keresztség után elérhető tökéletesség ellen mond kemény szavakat, és tagadja, hogy a Szentlélekkel tökéletes keresztények lehetünk életünk során... Ha innen nézzük hitvallásunkat, büszkeség, gőg, magabiztosság érezhető, amelyet az ellenfelek kárhoztattak, sőt sértésnek tartottak.” (Evangélikus Élet, 2010. augusztus 22–29.) (folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
egyházelnök/lelképásztor

Afrikai keresztyén ország lesz a világ legfiatalabb állama

Még nincs végleges eredménye a januári dél-szudáni népszavazásnak, de már biztos, hogy idén júliusban új állam jön létre. A körülbelül nyolcmillió lakosú Dél-Szudán a világ egyik legszegényebb országa lesz, fekete és keresztyén többségű lakossággal, valamint feltehetően jelentős olajkészletekkel. Ezzel remélhetőleg lezárul egy több mint ötvenéves véres konfliktus, és csak bízni lehet abban, hogy nem folytatódik a háborúskodás az eltűnő Szudán egykori északi és déli országrésze között.

A nem hivatalos eredmény szerint 97,58 százalékos részvétel mellett a szavazók 98,83 százaléka úgy döntött, hogy Dél-Szudán néven önállósodjanak Szudán déli tartományai.

2011. július 9-én kiáltják ki Dél-Szudán függetlenségét. A névre számos változat volt, végül ez a konzervatívnak mondható megoldás született. Dél-Szudán lakossága körülbelül 8,2 millió lesz, területe pedig – ez még további referendumok során módosulhat – 619 ezer négyzetkilométer.

Szudán a gyarmatosítás során mesterségesen létrejött ország, amely 1956-ban függetlenedett, és a kezdettől fogva szétfeszítették a létét alapjában megkérdőjelező ellentétek. Ugyanis északi felén arab többségű, muzulmán vallású lakosság él, a déli felén pedig fekete-afrikai, keresztyén (anglikán és katolikus), illetve természeti vallású a lakosság. Szudán ugyan az első területek között volt, ahol megjelent a keresztyénség, azonban az iszlám térnyerésével eltűnt, majd a gyarmatosítással erősödött meg újra. A britek kifejezetten támogatták is, hogy a déli, részben természeti vallásokban élő népcsoportok fokozottan áttérjenek a keresztyénségre.

Az is egyértelmű, hogy a világ egyik legszegényebb országa jön létre, egészen gyér infrastruktúrával: alig száz kilométer aszfaltozott út található az Ibériai-félszigetnél is nagyobb Dél-Szudánban. A gyermekhalandóság magas, az iskolázottság szintje nagyon alacsony, miközben a népesség töredéke jut csak megfelelő minőségű ivóvízhez.

Csepregi Botond
reformatus.hu

Anekdotalpályázat

Kedves Testvérnőink szerte az országban!

Nagy örömmel adunk hírt arról, hogy idén is lesz országos női konferenciánk 2011. május 27–29-ig Kis-kőrösön. Jó lesz látni egymást, beszélgetni, tanulni és felfrissülni!

Konferenciánk nyitó estéjén különös programmal várjuk a résztvevőket. Olyan írásokat hallhatunk és olvashatunk majd, melyeket gyülekezeteinkben élő asszonyok és lányok írnak le.

Ehhez kérjük kedves testvérnőink segítségét. Várunk jelentős élethelyzetekről, nehéz döntésekről, nagyszerű átételesekről, imameghallgatásokról szóló beszámolókat. Az írások maximum 4000 karakter, vagy kézzel írottan egy A4-es oldal terjedelműek legyenek! A történeteket a krisztina.filemon@gmail.com e-mail címre vagy *Filemon Zsoltné*, 2151 Fót, Budai N. A. u. 1. postacímre kérjük küldeni. A beküldési határidő: 2011. április 30. Mindnyájunkkal történt már említésre méltó esemény, biztatjuk a kedves nőtestvéreket, hogy osszák meg ezt velünk! Jó reménységgel, izgatottan várjuk az elkészült munkákat!

A Nőbizottság

Felhívás

A fennállásának harmadik évti-zedébe lépő Ökumenikus Tanulmányi Központ szeretettel arra kéri az ökumenikusan elkötelezetteket, hogy személyi jövedelemadójuk egy százalékát adományozzák tevékenysége támogatására, engedelmességgel az apostol tanításának: „*kölcsönös egyetértés legyen közöttetek... hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istent és Atyját*” (Róm 15,5).

Adószámunk: 18008223-1-43

Jóban a rosszal (2. rész)

A jó és a rossz fogalmát természetesen nem lehet kiiktatni a gondolkodásunkból, hiszen egyértelműen meg tudjuk fogalmazni, hogy bizonyos élethelyzeteket hogyan és milyen érzelmekkel éltünk meg. Ugyanakkor az érzések és élmények értelmezésében sokat segíthet az a megfogalmazás, ami nem jó és rossz, hanem könnyű és nehéz élethelyzetekről beszél. A stresszelmélet szerint, mely a nehéz élethelyzetekkel való megbirkózást vizsgálja, a stressz fogalma eredendően és alapvetően nem negatív jelentésű, hanem a különböző változásokhoz való alkalmazkodást jelenti. Ebben az értelemben az életünk nem más, mint folyamatos alkalmazkodás az újabb és újabb helyzetekhez. Természetesen megkülönböztethetünk jó (eustressz) és rossz (distressz) hatásokat, de az adott helyzet emberekre gyakorolt hatását elsősorban nem az esemény pozitív vagy negatív előjele, hanem abszolút erőssége határozza meg. A stresszt keltő situáció erősségét pedig az befolyásolja, hogy mekkora és milyen mélységű alkalmazkodást kíván tőlünk, magát a helyzetet hogyan értelmezzük, illetve hogy ehhez az alkalmazkodáshoz milyen eszközeink, támaszaink vannak. Az alkalmazkodás mértéke szempontjából nézve stresszt keltő lehet egy költözés, új tanulmányok elkezdése, házasságkötés vagy gyermek születése is, hiszen ez mind az addigi életünk alapos átstrukturálását kívánja meg tőlünk. A helyzetek értelmezése egyénenként igen változó lehet: például egy nyugdíj előtt álló ember úgy gondolja, hogy végre lesz ideje önmagával és családjával foglalkozni, míg egy másik hasonló helyzetben lévő ember más-képp értelmezi helyzetét, és attól fél, hogy feleslegessé, céltalanná válik a nyugdíjazásával. Egy költözés az egyik embert feldobja, tervezgetéssel és várakozással tölti el, míg egy másik szorong és aggódik az új környezet miatt. Nagyon különbözőek vagyunk, ezért az élethelyzetek értelmezése is nagyon változatos, nem lehet objektív módon, „jó” és „rossz” kategóriákkal jellemezni. Ami nekem könnyű és jó, a másinak nem feltétlenül az.

A stresszt keltő helyzeteket hívőként sem tudjuk kikerülni, hiszen az élet minden téren folyamatos alkalmazkodást kíván tőlünk. Úgy is fo-

galmazhatnánk: folyamatosan próbák alatt vagyunk. Ebben nincs különbség hívő és hitetlen között. A stresszel, próbákkal való megküzdés eszközeiben azonban van! A hosszú távon, az örök élet perspektívájában gondolkodó ember helyzetértelmezése, türelme, elfogadása többnyire segíti őt a nehéz helyzetekben. A szűkebb és tágabb értelemben vett gyülekezet személyes és imádságban megjelenő támogatása szintén erősítő lehet. És ott van a legfőbb segítők, aki azzal biztat: „*Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű*” (Mt 11,30).

A próbák, krízishelyzetek megoldásában, túlélésében az a szemlélet is segít, mely rámutat arra, hogy minden válságban esély is rejlik. Ahogy a fizikai terhek erősítik az izmokat, úgy a lelki próbák is „tűzben edzik” a lelkünket. Egy feladat megoldásával ráébredhetünk erősségeinkre, tartalékainkra, a társas támasz erejére, magabiztosabbá, céltudatosabbá formálhatjuk életünket, az öröklét távlatát szem előtt tartva pedig az Istenbe vetett bizalmunk erősödik. A gyógyulás akarását mindig a szenvedés kényszeríti ki!

Reményik Sándor verse megkapóan egyszerűen fogalmazza meg a mélységben rejlő, a jó és rossz eseményektől már valamennyire függetlenné váló belső stabilitás, hitbeli meggyőződés megrendíthetlenségét, és azt, hogy az Isten szeretetében való bizonyosság nem a szubjektív érzélem függvénye:

*Nincs nyugalom, nincs nyugalom, – a szív,
Amíg ver, mindörökre nyugtalan.
De mindörökké nyughatatlanul,
Istentől mégis Békessége van.
Nyugalma nincs, de Békessége van.
Békesség Istentől.*

*Nincs nyugalom, nincs nyugalom, – vihar,
Örök hullámozás a víz felszíne.
De lent a mélyben háborítatlanul
Pihen a tenger s az ember szíve.
Hadd hullámozzék a víz felszíne.
Békesség Istentől.*

Adja az Úr, hogy hittel elfogadjuk kezéből mindazt, amit szán nekünk, hogy legyenek segítők és legyünk segítők ezen az úton, és hogy a nehéz és könnyű élethelyzetekben is megmaradjon bennünk a békeség, Istentől!

Dr. Péter-Szarka Szilvia

Kíváncsiak

Gyerekek oldala

Összeállították:

a Kegyelem Alapítvány munkatársai

Kedves Naplóm!

Nemsokára Valentin-nap lesz, és állítólag az egyik fiú az osztályból szeretne nekem adni egy rózsát. Persze ez még csak osztálypletyka, de mégis kicsit meg vagyok ijedve, hogy mit csináljak vagy mondjak. Eddig nem nagyon foglalkoztam a fiúkkal, bár mindig tetszett valaki, de 11 évesen még nem kell hogy barátom legyen. Mégis mindenhol ez vesz körbe, a filmek mind erről szólnak, még a mesék is, sőt egy olyan könyvet sem olvastam még, amiben ne lenne szerelem. Szóval szerelmesnek lenni biztos szuper dolog – igaz, hogy én legutóbb oviban voltam az, akkor is *Orlando Bloomba*. De sokan vannak a suliban is, akik csak azért járnak egymással, mert az menő. Pont, mint a filmekben: a szép lány meg a helyes fiú együtt lesznek csak igazán boldogok! Ezért a „rózsás fiú” kérdésében inkább megkérdeztem a bátyámat, *Zsoltit*, mert végül is ő a fiú meg az idősebb, hátha tud valamiben segíteni, de kár volt... Amint elmondtam neki a dolgot, elkezdett nevetni, aztán körülbelül 5 perc hahota után rávágta, hogy én még

túl kicsi vagyok ehhez. Ezzel sokra mentem... Ugyhogy jött anya. Nem hittem volna, de tényleg jó tanácsot adott: azt mondta, hogy fogadjam el a rózsát, de mondjam meg neki, hogy még túl fiatalok vagyunk ahhoz, hogy „járjunk”. Anya szerint a fiúzás a gyerekkorom elpazarlása lenne. Isten is ezt mondja: „*Ne keltsétek, ne ébresszék föl a szerelmet, amíg nem akarja!*” (Énekek 3,5b) Megértettem, hogy a házasságot Istentől kapjuk, ahogy a párunkat is, mert az Úr

ismer minket legjobban a világon, és tudja, ki lesz a leginkább hozzánk illő társ. És mivel az Úr a legjobbat adja nekünk, miért kezdenék keresgélni saját magamnak, ha tőle úgyis azt fogom kapni, akivel tökéletesen összeilletek – amikor itt lesz az ideje?! No persze imádkozni azért lehet érte már most is... Én így fogom idén ünnepleni a Valentin-napot!

Kriszti

Február 14. ... Valentin-nap... Szerelmesek napja

Ki volt hát ez a Valentin, azaz Bálint? Valójában nem egy, hanem két azonos nevű személyről van szó. Mindketten a III. században lettek vértanúk. Az egyik római pap volt, a másik a Rómához közeli Terni város püspöke. Feltehetőleg az előbbi, a 269. február 14-én kivégzett római pap lett a szerelmesek védőszentje, akinek szokása volt, hogy a római ifjú házaspárokat saját kertjéből szedett virágcsokorral örvendeztette meg.

Magyarországon az utóbbi években lett nagyon népszerű ez a nap, és nem csak a szerelmesek számára. Kibővítettük e nap jelentését, ilyenkor barátainknak, szeretteinknek is adunk valami csekély ajándékot, apróságot, pár jó szót.

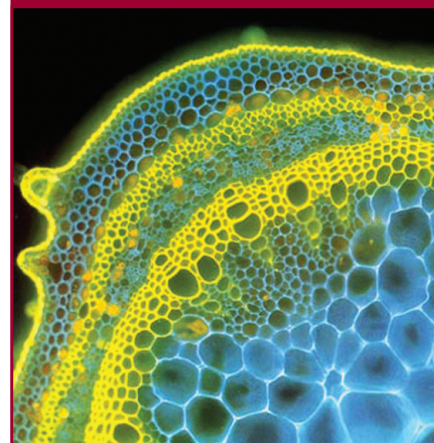
Vajon Istennek mi a véleménye erről? A legegyszerűbb válasz az lehetne, hogy „kérdzd meg őt”, és ezzel az ügy le is van zárva. A Bibliát olvasva azonban Isten adott kapaszkodót az élethez, ehhez a kérdéshez is. Mindennek szabott ideje van, így a szerelemnek is. Érdekes hát Istenre várnod ezen a területen is, így amíg nem jön el a „nagy Ő”, foglalkozz olyan dolgokkal, amelyek lekötik az energiád, fejlesztik az Istentől kapott tehetségedet és képességeidet! A várakozás nem elvesztegetett idő! Járd nyitott szemmel és szívvel az „isteni” világot, gyűjts jó barátokat, jó élményeket, csodálkozz rá az ajándékokra, amelyekkel a Jó Atya megajándékozott, és amelyekkel szolgálni tudsz mások felé!

És hogy mik ezek az ajándékok? A teljesség igénye nélkül: az életed, te magad, a képességeid (mert hidd el, vannak ilyenek), a családot, barátaid stb. – remélem, te tudod folytatni.

Bálint napján adj hálát ezekért az adományokért, ragyogd be azoknak az életét, akiket szeretsz, akik közel állnak hozzád: rokonaid, barátaid, jó ismerőseid!

Isten segítsen ebben!

Isten csodálatos teremtményei Az „eleven zselédarabka”

Az amóba parányi állatka, csak mikroszkópon át látható. Vízben, nedves talajban és egyes állatok testében él. Apró növényekkel, baktériumokkal vagy más egysejtűekkel táplálkozik, és mivel nincsenek lábai, kénytelen az alakját állandóan változtatni, hogy haladni tudjon. Ez a kocsonyászerű anyagból álló tömeg tehát változtatja alakját, növekszik, és végül kettéosztódik. Ugyanis így szaporodik: a kettéosztódás után áll elő két, egymástól teljesen független, egysejtű állat. Napjainkban az amóbát tartják az élet legalacsonyabb rendű alakjának, és sok természettudós szerint valamennyi többsejtű állati lény ebből az egysejtű teremtményből fejlődött ki. Van azonban itt néhány kérdés...

– Akkor miből fejlődött ki az amóba?

– Ha úgy történt volna, hogy az amóba az idők során sejtjeit megsokszorozta, és ez a fejlődés évmilliókkal később az emberi életben érte el a tetőpontját, akkor miért nem halt ki az egysejtű amóba mind a mai napig?

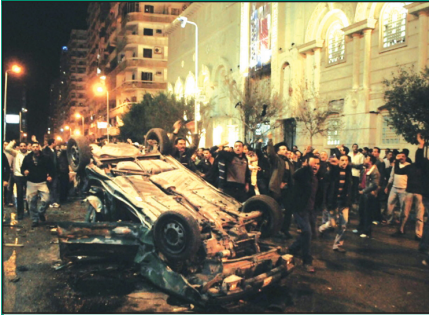
– A sejtosztódás során két új amóba születik, de mindegyikük csak egyetlen sejtből áll. A legősibb amófafajta napjainkban is nagyon elterjedt. De hol található két-, négy-, nyolc- vagy tizenhat sejtű amóbák, amelyek a többsejtűség kialakulását bizonyítanák? Sehol!

Valójában a világ Teremtője teremtette meg kezdetben az amóbát is, és az ő akarata alapján szaporodik – ahogyan a Bibliában meg van írva: „*az ő neme szerint*” (1Móz 1,21).

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Nem hallgatható el

Bombatámadás egy egyiptomi keresztény templom ellen

Markus Rode, a németországi Open Doors vezetője számára „elfogadhatatlan, hogy keresztények hitük miatt akár huszonöt évig vagy még hosszabban börtönben kényserülnek ülni, büntetőtáborokban halálra kínozzák őket, vagy menekülniük kell, csak mert a Krisztusban való hit mellett döntöttek”. Az ő szenvedésük nem hallgatható el. Az Open Doors ezért arra szólítja fel a keresztényeket, a politikusokat és a nyilvánosságot, hogy adjanak hangot az elnyomott és az üldözött keresztények helyzetének, és imával, valamint konkrét támogatással álljanak ki mellettük.

A legnagyobb keresztényüldözésnek kitétt országok

Észak-Korea, Irán, Afganisztán, Szaúd-Arábia, Szomália, Maldív-szigetek, Jemen, Irak, Üzbegisztán, Laosz, Pakisztán, Eritrea, Mauritánia, Bhután, Türkmenisztán, Kína, Katar, Vietnam, Egyiptom, Csecsenföld, Comore-szigetek, Algéria, Nigéria, Azerbajdzsán, Líbia, Omán, Mianmar, Kuvait, Brunei, Törökország, Marokkó, India, Tádzsikisztán, Egyesült Arab Emírségek, Szudán, Zanzibár-szigetek, Tunézia, Szíria, Dzsibuti, Jordánia, Kuba, Fehéroroszország, Etiópia, Palesztin Területek, Bahrain, Kirgizisztán, Banglades, Indonézia, Srí Lanka, Malajzia, Oroszország.

(forrás: opendoors.org)

Drámaian növekszik a keresztényüldözés

Újévkor bomba robbant egy egyiptomi kopt keresztény templomban, és a támadásban huszonegyen meghaltak. Egy január elején közzétett tanulmány szerint a vallásuk miatt üldözött emberek nagy része keresztény. Ötven országban mintegy százmillióan vannak veszélyben – állítja az Open Doors. A keresztény emberi jogi szervezet adatai azt mutatják: a keresztényüldözés világszerte drámaian növekszik.

Az Open Doors nemzetközi keresztény emberi jogi szervezet minden évben helyszíni interjúk, a túlkapásokról szóló híradások és szakértői becslések alapján értékeli a keresztények helyzetét. Az aktuális, a keresztényeket hitük miatt a leginkább üldöző ötven országot felölelő lista a 2009. szeptember 1. és a 2010. október 31. közötti időszak adatait tartalmazza.

A listavezetők

Kilencedik éve a világ utolsó sztálinista módon kormányzott állama, Észak-Korea áll a lista élén. A phenjani kormány becslések szerint hetvenezer keresztényt tart büntetőtáborokban. A közel négyszázezer kereszténynek szinte semmilyen joga sincs a létezésre. A földalatti egyház tagjait letartóztatásokkal, egész családjuk kitelepítésével és kivégzésekkel sújtja a hatalom. Az országban a Biblia tiltott olvasmány. Az Open Doors szerint a „kedves vezető”, Kim Dzsongil mindent megtesz, hogy elpusztítsa Észak-Koreában a kereszténységet.

Észak-Korea után a második helyet most is Irán foglalja el. Itt több tartóztatási hullámot regisztrált az emberi jogi szervezet, titkosrendőrség figyel meg az egyházi rendezvényeket,

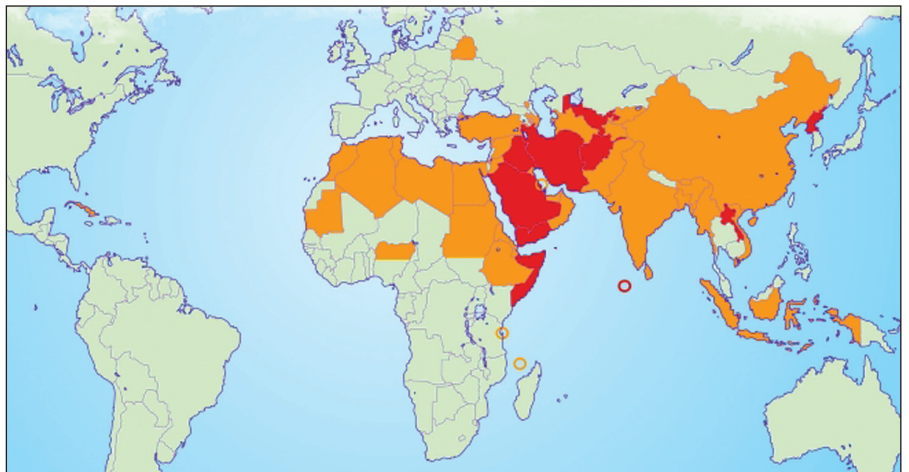
a gyülekezeti tagokra és a házi istentiszteletek résztvevőire pedig igyekeznek – saját családjukon keresztül is – nyomást gyakorolni. Afganisztán a hatodik helyről került a harmadikra. Őket követi Szaúd-Arábia, Szomália, a Maldív-szigetek, Jemen, Irak, Üzbegisztán és Laosz.

A legnagyobb növekedést 2010-ben Irak esetében tapasztalták. A megszállt ország tavaly még a tizenhetedik helyen volt, idén már a nyolcadikon. Az Open Doors tanulmánya szerint az iraki keresztények úgy vélik, hogy nincs sok jövőjük az országban. Sok merényletet követnek el ellenük, egy bagdadi templomban zajló túsdrámában tavaly ötvennyolc ember vesztette az életét.

Egyiptom – a kopt-ortodox templom ellen január elején elkövetett véres merénylet ellenére – nem tartozik a legsúlyosabb üldöztetések színhelyei közé. Az Open Doors rangsorában a tizenkilencedik helyen szerepel, ám az elmúlt napok erőszakos eseményei miatt megvan rá az esély, hogy jövőre előrébb kerüljön a listán.

Az Open Doors adatai szerint világszerte az iszlám szélsőségesek számlájára írható a keresztényüldözés növekedése. A lista első tíz helyén szereplő országok közül nyolcban az iszlám a legfontosabb vallás, közülük hétben rosszabbodott a keresztények helyzete az elmúlt évben.

A kínai helyzet valamelyest javult, a tavalyi tizenharmadik helyről 2011 elején a tizenhatodikra került az ország. Az Open Doors szerint ez egyebek mellett a 2008-as olimpiának köszönhető, azóta ugyanis a keresztények nagyobb szabadságot élveznek, és a szisztematikus üldözés is eltűnni látszik.

A színessel jelzett területeken veszélyben élnek a keresztények, a pirossal jelzett területek kiemelten veszélyesek a keresztények számára

Kiáltás az Életért

A 2003-ban alakult Kiáltás az Életért Egyesület célja az emberi élet védelme a fogantatás pillanatától a természetes haláláig.

Feladatunk, hogy segítséget nyújtsunk válságterhességben lévő anyáknak, az abortusz utáni traumában szenvedő nőknek. Fontosnak tartjuk megismertetni a fiatalokkal a Biblia szexualitásra vonatkozó üzenetét, és bátorítani a házasságban élőket a gyermekáldás vállalására. Ez a munka felöleli a gyermek-, ifjúság- és családvédelmet és az ezzel kapcsolatos oktatást is. Részt kívánunk venni a megelőzésben, nevelésben, gyógyító utógondozásban, rehabilitációs munkában. Fontosnak tartjuk anyaotthonok támogatását, szükség esetén az örökbefogadás segítségét.

Egyesületünk célja, hogy minél több magzat meneküljön meg az abortusztól, és minél több gyermek és felnőtt tudjon örülni az életnek, lássák, hogy *élni jó!*

A Kiáltás az Életért Egyesület egy budapesti Terhességi Tanácsadó Központot működtet a belvárosban (1065 Budapest, Nagymező u. 49. I/1.). Ezenkívül országos 24 órás segélyvonallal állunk rendelkezésre: 06-70-225-2525.

Céljaink: nőgyógyászati rendelő beüzemelése, felkészítés a szülésre, várandós kismamák segítése, nőgyógyászati szolgáltatások a központban térítésmentesen, az egyesület ismertségének növelése a rászoruló körében, megelőzés, illetve segítség az abortusz után is.

Egerben is van egy hivatalos helyi csoportunk, mely csoport tagjai iskolákban tartanak felvilágosító előadásokat. Segélyszáma: 06-20-77-39-777.

A Terhességi Tanácsadó Központunkban információt nyújtunk terhességről, abortuszról, egyéb alternatívákról, megelőzésről, fogamzásgátlásról, továbbá segítséget adunk gyakorlati (például *ingyenes terhességi teszt*, babakelenyge, orvosajánlás stb.) és lelki segélynyújtással térítésmentesen, teljes diszkrécióval!

Minden esetben fontosnak tartjuk az evangélium hirdetését!

A Kiáltás az Életért Egyesület a Keresztény Orvosok Magyarországi Társaságától szervezetileg független, de vele szoros kapcsolatban álló, közhasznú civil szervezet. Hangsúlyozottan felekezeti, Krisztus-központú szolgálat.

A tanácsadó munkát önkéntes alapon végzik a munkatársak. Ehhez az egyesület bátorítja és képezi a hívó szolgálattevőket. A tanácsadóképzés évente kétszer négy szombaton át tart, bárki, aki érdeklődik, részt vehet az alkalmakon. A továbbiakban az önkéntesek havonta találkoznak, továbbképzésen vesznek részt, megosztják tapasztalataikat, és tanácsolják egymást. Az egyesület bármilyen rendszeres vagy alkalmi segítséget örömmel vesz. Szó szerint életet ment, aki egyszeri vagy havi rendszeres adománnyal tud hozzájárulni ehhez a fontos szolgálathoz.

H I R D E T É S E K

♦ Velencén **eladó** hangulatos utcában, Pákozdra néző, panoráma, szerkezetkész 75 m² családi ház 750 m²-es telken. Egészségház és a baptista gyülekezet szomszédságában igényes fa nyílászárókkal, padlófűtés plusz radiátorok. Tetőtér beépíthető. Befektetésnek is kiváló. Irányár 20 millió, telefon: 06 20 886 1918.

♦ **Sürgősen eladó áron alul**, beköltözhetően Pest megyében, Galgagyörkön 200 m²-es – több család számára is alkalmas – szinteltolós, közművesített, 5 és fél szobás családi ház, egy fürdőszoba, kettő zuhanyzó, kettő WC, konyha, kamra. Gáz- és vegyes fűtésű. Földszinten terasz, emeleten loggia. Korszerű ablakok. Locsolásra ciszterna. Parkosított udvar, termő gyümölcsfákkal, szaletli, grillsütő, kemence, díszítő. Szép panoráma. Ár: 14,6 millió forint. Érdeklődni: 06 20 775 8596 (baptifon).

♦ **Hegedű eladó.** Érd.: 369 25 64.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BAGAMÉR: Id. Gyöngyösi Imréné Molnár Jolán testvérnőnk hosszú élettel ajándékozta meg az Úr, 90 évesen ő volt körzetünkben a legidősebb testvérnő. A helyi gyülekezet hűséges tagja volt, és a neki adatott ajándékok szerint részt vett a szolgálatokban is. Temetése 2010. április 29-én volt, amelyen **Kovács Lajos** ügyintéző lelkipásztor hirdetett igét a Zsolt 39,5 alapján.

– **Rácz Béláné Ács Anna** testvérnőnk 51 éves korában hívta haza az Úr hosszú betegség, fájdalom után, melyet türelemmel és panaszkodás nélkül hordozott. A temetési istentiszteleten, 2010. november 12-én a kápolnában **Kovács Lajos** lelkipásztor, a sírnál **Komáromi Tibor**, a körzet korábbi lelkipásztora szolgált, valamint a helyi ökumenikus énekkar is.

VÁMOSPÉRCES: Id. Szabó János testvér 95 évet élt. 1936-ban merítkezett be, azóta évtizedeken keresztül a vámospércsi gyülekezet oszlopos tagja és igehirdetője volt, míg fizikai ereje engedte. A temetési istentiszteleten, 2010. november 24-én testvérünk kedvenc zsolttára, a 91. alapján hirdette a vigasztalás igéit **Kovács Lajos** lelkipásztor. A sírnál **Szilágyi Endre** missziómunkás szolgált.

CSEPEL: Orosz László testvérünket búcsúztattuk 2010. december 3-án a csepeli temetőben, akit életének 59. évében súlyos betegsége után szólított el megváltó Istenünk. László testvérünk a betegségében jutott el a Megváltóhoz, és adta át neki a szívét és az életét. „Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.” (Lk 19,10)

NAGYVARSÁNY: Február 3-án temettük Nagyvarsányban **Sebestyén Géza** testvért, akit 100. évében hívott haza az Úr! Egy hasonlóan 100 éves ember – János apostol – által látott örök világba Géza bácsi is elkészítette ruháját, és úgy érkezett a Bárány elé. A Jel 19-ből **Katona László**, és a 103. zsolttárból **dr. Szűcs Zoltán** hirdették az Isten igéjét.

Anonymus

Amióta az én Királyom tollat adott a kezembe, hogy azzal szolgáljam őt, érdekes dolgok történnek velem. Mezőn sétálok, és a felettem kéklő égen kigyúlnak a csillagok. A fényükben visszatér egy-egy régi emlék. Akkor történtek meg, amikor írni tanítottam a tanítványaimat. Hallom a saját hangomat, emlékszem a kérdéseikre és a saját válaszomra, de ez már csak a múlt visszhangja. Nekem szó a hang, engem von kérdőre, tanítványok nélkül.

Ilyen emlék az a séta is, amelyet a Városligeten keresztül tettünk meg az Anonymus-szoborhoz. Írástudatlan kicsinyeim szívesen vittem el az írnok szobrához, hogy a mesterség értékeit szemléltessem a szobor árnyékában. A példakép maga fogja biztatni őket a gyakorlásra. Életcél jelent majd nekik a szobor üzenete. Fáradtan huppantak le a talapatára, és körbeülték azt. Majszolták a tízóraikat. Ezekben a nyugodt percekben meséltem el az írnok történetét, alázatos szolgálatának jelentőségét. Most ezek a szavak visszatérnek, és nekem prédikálnak. Aztán jól megnéztük a szobrot. Különösen a kezét és az íróvesszőt figyeltük. Összehasonlítottuk a párnás kezeckéjüket a szobor kemény, csontos kezével. Mennyit írhatott, mire így megváltozott a keze feje! Az íróvessző összegyűjtötte a fényt, és minden sugarat a könyv lapjára vetített. Azt jelenti, hogy nagyon fontos minden betűje, mert a király mondja tollba. Minden írásomat a Király mondja tollba? Aztán megkérdezik, hol az írnok arca? Miért takarja el a csuklya? Csodálkoznak azon, hogy sem a nevét, sem az arcát nem látni, mintha más nem is lenne fontos, csak az írás. Mekkora ellentét volt a szobor rejtőzködő szolgálata és a mai írkokok hivalkodó életvitele között! Talán eszükbe jut majd felnőttkorukban ez a tanítás! Sokszor gondolok ezekre a kirándulásokra, és önvizsgálatra készítenek. Vajon hiteles volt a tanításom, vagy csak papoltam nekik? Engedelmes vagyok a Király parancsának? Megteszek-e mindent azért, hogy tanítványokká legyenek a rokonaim, barátaim? A parancs fontos, élet van benne és igazság. Amíg az Úr kezében tartja tollamat, erről szóljon minden írás!

Frittmann Lászlóné

Kérdések és válaszok: Billy Graham... – folytatás a címdalról

De Isten valami ok miatt itt tart bennünket (akkor is így van, ha nem mindig értjük, miért), és nekünk fel kell újra fedeznünk azt, amit a Biblia az életről és a hosszú életről mond mint ami Isten ajándéka, és ennél fogva ebben valami jó rejlik. A Biblia számtalanszor említ embereket, akik meghaltak „jó vétségben”, ez egy érdekes kifejezés. Így egyrészt az a tanácsom, hogy tanuljunk megelégedettek lenni, és ez csak akkor valószínűleg, ha minden napot úgy fogadjunk el, mint Isten ajándékát, és odatesszük az ő kezébe. Pál szavai az élet minden időszakában igazak, de különösen ránk nézve, akik öregeidünk: „Nagy nyereség az istenfélelem megelégedéssel” (1Tim 6,6).

A másik jó tanács, amit adni szeretnék, az érem másik oldaláról szól. Ez pedig a következő: amint idősödünk, ne csak a jelenre összpontosítsunk, hanem sokkal-sokkal inkább a *mennyiekre!* Ez a világ, minden fájdalomával, szomorúságával, terheivel, nem a mi végső otthonunk. Ha ismerjük Krisztust, tudjuk, hogy „szepőlétlen és hervadhatatlan örökségünk van – a mennyben fenntartva” számunkra. (1Pt 1,4). Tudom, nemsokára én is oda megyek, és arra a napra irányítom tekintetemet. A mennyország reménytel tölt el, és a jelen terheit elviselhetőbbé teszi.

– Mit mondana a gyermekeknek, akiknek öregező szüleik vannak?

– Amikor fiatalok vagyunk, általában nem sokat gondolunk az öregeedésre vagy a szüleink öregedésére, amíg valami nem kényszerít rá. De be fog következni, ha elég sokáig fognak élni ők is. Nos, az első, amit mondani szeretnék azoknak, akiknek a szüleik megöregednek, hogy legyenek felkészültek, és vállalják azt a felelősséget, melyet ez magával hoz.

Végül is legyetek türelmesek velük! Amit valamikor meg tudtak tenni, azt már nem tudják, de ez nem jelenti azt szükségszerűen, hogy ők gyámoltalanok, hozzá nem értők. Figyeljete a szükségükre, beleértve ebbe az érzelmi és lelki szükségüket! Néha csak azt igénylik, hogy velük legyenek és gondoskodjatok róluk. Legyetek érzékenyek! Volt alkalmam látni nehézkes kezűvé és érzéketlenné váló gyermekeket, akik öregező szüleikkel foglalkoztak, és ez haragot és megkeménye-

Billy Graham az Egyesült Államok elnöke, Barack Obama társaságában

dést okozott. Másfelől előfordulhat, hogy beszállnak a kocsi, és ragaszkodnak ahhoz, hogy a slusszkulcsot ők fordítsák el, vagy igénylik, hogy bízzatok rájuk pénzügyeiket, vagy olyan helyre akarnak költözni, ahol jobb ellátást kapnak. Más esetben ellenállnak, és később rájönnek arra, mégiscsak neked kell feladni a cipőjüket. Igen, a változások ilyen zavarokat is okozhatnak. De nekik rá kell arra jönniük, hogy te azért teszed, amit teszel, mert szereted őket, és a legjobbat akarod nekik. És imádkozz is értük, hogy megtapasztalják Isten békességét és vigasztalását idősödő korukban! Egyszer te is ide érkezel, és amit most teszel, példa lesz saját gyermekeid részére.

– Ha tudná, és újrakezdhetné, volna, amit másként tenne?

– Igen, természetesen. Több időt töltenék a családommal otthon, és többet tanulmányoznám az ígét, és kevesebbet prédikálnék. Nem fordítanék oly sokat a beszédekre, mint az elmúlt évek során tettem, melyeket valójában nem lett volna szükséges tennem, mint például menyegzők, temetések alkalmából, épületek felszentelése során és hasonló alkalmakkor. Amikor olyanok számára adok tanácsot, akik evangélista elhívással rendelkeznek, mindig arra ösztönzöm őket, hogy osszák be az idejüket, és ne érezzék úgy, hogy mindent nekik kell csinálniuk. A politikai látásomat is világosabban tenném. Hálás vagyok Istennek az alkalmakért, melyeket számomra adott, hogy magas állású emberek felé szolgálhattam. Hatalomban lévő embereknek éppen úgy van lelki és személyi szükségük, mint bárki másnak, és gyakran nincs kinek elmondaniuk. De visszatekintve tudom, hogy néha átléptem a határt, melyet most nem tennék. (folytatjuk)

Sarah Pulliam Bailey
Fordította: Pátkai Béla